

ἐπαρχία μου, μ' ἐκόλεσεν ὁ κ. Καραπάνος καὶ με εἶπε, πρόσχε νὰ εἶσαι μαζί μου ἢ ἄλλως θὰ σὲ καταπολεμήσω.

Καραπάνος. Ψεῦδος ἀναιδέστατον.

Ἀμβράζης. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον θὰ τιμωρηθῇ παρ' ἐμοῦ, διότι εἰμι ἑκατομμυριοῦχος.

Πρόεδρος. Περὶ τῆς ἡλικίας πρόκειται.

Φωτήλας. Μὴ τὸν ἐμποδίζετε νὰ ὁμιλήσῃ. (θόρυβος)

Ἀμβράζης. Ἐὰν, Κύριοι, μὲ διακόπτετε, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ὁμιλήσω. Τὴν ἡλικίαν τὴν ἔχω· διότι δυστυχῶς ἡ ἔνστασις τῶν ἐνισταμένων δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ τοὺς φυσικοὺς νόμους. Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ μοι ἐλαττώσῃ τὴν ἡλικίαν, ἀφοῦ ἡ παρουσία μου γεγενηία τῇ φωνῇ μονονοχὶ κράζει ὅτι φέρω 31 μαῖους ἢ μαρτίους· διότι εἰμαι τὸ θῦμα. Τὴν ἡλικίαν τὴν ἔφεραν ὡς πρόφασιν οἱ ἐναντίοι μου, διότι θέλουν ἐξ ἁπαντος νὰ με ἀποβάλουν· ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γείνη, διότι εἶναι ἀδικον καὶ τὴν ἀδικίαν πρέπει νὰ τὴν καταπολεμῇ ἡ Βουλὴ. Ἐὰν ἐγὼ, κύριοι, εἰμαι πράγματι ἔνοχος, ἅς ἀποδείξουν τὴν ἔνοχὴν καὶ τότε ἐγὼ πρῶτος νὰ πάθω· ἂν ὅμως δὲν εἰμαι ἔνοχος, ὅπως δὲν εἰμαι, τίς θὰ δυνηθῇ νὰ καταψηφίσῃ κατ' ἐμοῦ;

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Διὰ τῆς ἀποτυχίας τοῦ κ. **Φιλήμονος** ὡς βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἐχέρυσεν ἡ θέσις τοῦ Ἐφόρου τοῦ Βουλευτηρίου, ἐπομένως τοῦ **Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς**. Λέγομεν ἐχέρυσεν, ἂν καὶ ὁ Ἐφορος δὲν εἶναι ἰσόβιος, ἀλλ' αἰρετός, ἐπομένως ὁ κ. Φιλήμων ἠδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτὴς, χωρὶς νὰ ἐκλεχθῇ καὶ Ἐφορος. Ἀλλ' ἡ ἀπὸ ἐξαετίας, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐργασία τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι τοιαύτη, ὥστε δικαίως ὑφ' ὅλης τῆς κοινῆς γνώμης νομιζομένου τούτου ὡς αὐτόχρημα **Ἰδρυτοῦ** τῆς σπουδαιοτέρας καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν δημοσίας Βιβλιοθήκης, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ διπλὴ γνώμη μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, εἴτε συμπαθούντων εἴτε μὴ εἰς τὰ πολιτικὰ φρονήματα τοῦ κ. Φιλήμονος, εἴτε ἐκ τῆς πτέρυγος εἰς ἣν οὗτος θὰ ἐτάττετο ἢ ἐξ ἐκεῖνης καθ' ἣς οὗτος θ' ἀντετάσσετο, ὥστε δικαίως ὅλοι τὴν ἀποτυχίαν του ὡς Βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἐθρήνησαν καὶ διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τῶν ἐγκρίτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου μελῶν διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν μεγάλην πολιτικὴν ἀγωγὴν του καὶ τὴν καθόλου φιλελεύθερον πορείαν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἣς τὰς προόδους μετὰ φίλτρου εἰδικοῦ παρακολουθοῦμεν καὶ οἱ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν κάτοικοι, διότι τὴν νομίζομεν ἐκ τῶν δροσερωτέρων πηγῶν τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἐν τόπῳ ἔνθα ἡ πνευματικὴ ἀτμοσφαῖρα εἶναι τόσον ζηρὰ καὶ αὐχμηρὰ καὶ ἀνυδρὸς. Μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἢ Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἦτο τρόπον τινα τὸ μοναδικὸν ὑδραγωγεῖον διὰ τοὺς ζῶντας καὶ πνευματικῶς.

..

Πρέπει νὰ σᾶς διατυπώσωμεν μερικοὺς ἀριθμοὺς ἵνα ἐννοήσητε πόσον κολοσσαῖον εἶναι τὸ ἔργον ἑνὸς ἀτόμου

μὴ ἔχοντος νὰ διαθέσῃ περιουσίαν, ἀλλὰ ζῆλον ἀπειρον, ἱκανότητα θετικὴν καὶ πολλὴν νοημοσύνην, δι' ἔργον τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει σήμερον εἰς χρήματα τὰ **2,000,000** δραχμῶν.

Ὅταν παρέλαβε τὴν Βιβλιοθήκην ὁ κ. Φιλήμων, ἤριθμει τόμους **3,500**

Τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν γράφομεν ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς ἀριθμεῖ, ἂν ἀγαπᾶτε, Τόμους **80,000**

Ἦτοι ὁ κ. Φιλήμων διὰ μόνου τοῦ ζήλου, τῶν σχεσῶν του καὶ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας του, ἥτις ἀπερίβροφα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ὅλας τὰς ἡμέρας του, ἂν μὴ καὶ τὰς νύκτας, ἐργασίας τὴν ὁποίαν μόνον αὐτὸς ἠδύνατο νὰ κάμῃ, παροϊμιωδῶς ἀντέχων εἰς διανοητικοὺς μόχθους, χωρὶς νὰ στερῇται οὐδὲ τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου, τῆς παιδρότητος καὶ τοῦ Νέγρη του, κατάρθωσε νὰ προσέσῃ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Τόμους **76,500**, κατέχοντας χώρον ἐν τῇ Βουλῇ ἐννέα μικρῶν καὶ μεγάλων δωματίων.

Οἰκονομικοὶ πόροι πρὸς τὸ ἐπιβάλλον αὐτὸ ἔργον ἐχρησίμευσαν πρῶτον μὲν αἱ δωρεαὶ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, τὰς ὁποίας δι' ἰδιαζόντος ἡλεκτρισμοῦ, μυστηρίου ἰδικοῦ του, προῦκᾶλει ὁ κ. Φιλήμων καὶ αἱ δαπανώμεναι 30,000 κατ' ἔτος δρ., ἅς ὡς Βουλευτὴς καὶ Ἐφορος κατάρθωσε ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ δαπανώσης πρὸ αὐτοῦ οὔτε τρισχιλίας δραχμάς.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων, ὄντως ἀμερικανικῶν δωρεῶν, διεκρίθησαν αἱ τῶν κ. κ. Κούπα, Βαλαωρίτου, Διδό, Δοσίου, Παρίση, Μιχαὴλ Μελά καὶ ἄλλων.

Καὶ ἤδη ὁ πλοῦτος τῆς Βιβλιοθήκης ὡς πρὸς τὰ Νομικὰ, τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας, τὴν Ἱστορίαν, τὴν Γεωγραφίαν καὶ τὰς Περιηγήσεις, ἐξ ὧν τὸ τμήμα τῆς Ἀνατολῆς εἶναι σχεδὸν τέλειον, εἶναι πλοῦτος Ἐκατομμυριοῦχος.

Ὁ κ. Φιλήμων ἐπέστησεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν του πρὸς συγκρότησιν μοναδικῆς συλλογῆς ἐνδιαφερούσης εἰς τὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, ἥτοι ὅλων τῶν ἀπὸ Ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1833 ἐκδοθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων βιβλίων, εἴτε πρωτοτύπων, εἴτε ἐκ μεταφράσεων.

Συνέστησεν ἐπίσης Τμήμα χειρογράφων, τῶν ὁποίων ὁ πολυτιμότερος ἀδάμας εἶναι ἡ διπλωματικὴ Ἀλληλογραφία τοῦ Μιχαὴλ Βόδα Σούτσου πρὸς τὸν περίφημον Gentz καὶ τοὺς ἄλλους πολιτικοὺς ἀνδράς τῆς Εὐρώπης.

Συνῆψε τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων καὶ Κοινοβουλίων καὶ ἤδη δι' ἀπλῆς ἀνταλλαγῆς, ἡμῶν ἐλάχιστα σχετικῶς προσφερόντων, λαμβάνομεν ὅλους τοὺς ἐπισήμους θησαυροὺς ἐκεῖνων.

Κατήρτισε τὴν τελειοτέραν συλλογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Εὐρώπην τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, προσενεγκὼν αὐτὸς μόνος ἐξ ἰδίων **300** σῶματα ἐφημερίδων διαφόρων.

Ἐσχημάτισε τελείαν συλλογὴν τῶν Πρακτικῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Βουλῶν.

Συνέλαβε τὴν λαμπρὰν ιδέαν τῆς συστάσεως Στρατιωτικοῦ Μουσείου τῶν ὅπλων καὶ τῶν στολῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος.

Ἐπέισε τὸν μέγαν ἐκδότην τῆς Γαλλίας καὶ φιλέλληνα Didot νὰ μᾶς προμηθεύσῃ βιβλία μὲ τὴν πρωτάκουστον ἐκπτώσιν τῶν 30 %, τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μελετοπούλου κατορθώσαντος νὰ

προμηθεύση βιβλία παρὰ τοῦ Βίλμπεργ μετ' υπερτίμῃσιν· μεγαλειτέραν ἢ ὁ κοινὸς ἀγοραστὴς 15 ο/ο.

Ἐχει δ' ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ πλήρες σχέδιον ἰδρύσεως ἰδίας οἰκοδομῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, χωρητικότητος **500,000 Τόμων**, μετ' πληθὺν αἰθουσῶν καὶ ἀναγνωστηρίων, μετ' ὅλας τὰς ἀναπαύσεις, τὴν εὐρωπαϊκὴν τάξιν καὶ εὐκολίαν, δι' ὧν καὶ μόνων ἔσται δυνατὴ καὶ ἡ τοῦ τοσοῦτον δι' Ἑλλήνας ἐπικινδύνου δανεισμοῦ κατάργησις. Ἐχει δὲ ὅχι μόνον τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς ἑτοιμον, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέσα δι' ὧν θέλει προβῇ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν αὐτοῦ.

••

Τοιοῦτο τὸ κολοσσαῖον ἔργον τοῦ ἀνδρὸς, μὴ ἔχοντος δυστυχῶς πολλοὺς συναδέλφους του—προκειμένου περὶ ἔργων—καθ' ὅλην τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, ἀνεφάνη οὐχὶ Ἕλληνα, ἀλλ' Ἀμερικανὸς πολίτης ὁ κ. Φιλήμων.

Ἐὰν ᾔθελομεν πλὴν τῶν ἀριθμῶν νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τῆς ἡθικοπολιτικῆς ἐννοίας τῆς ἐργασίας ταύτης, θὰ κατελύομεν τὸ ὀλιγώτερον μίαν ἔτι σελίδα τοῦ «**Μὴ Χάνεσαι**».

Τὸ ἔργον εἶναι βεβαίως ἀκόμα ἡμιτελές· ἀλλὰ ἡ δόξα τοῦ ἐργάτου τελεία.

Εἰς τὴν Βουλὴν ἀπόκειται ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου διὰ τῆς μὴ ἀποξενώσεως τοῦ τέκνου παρὰ τοῦ πατρός.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝ:

Οὐδὲ οὐσία, οὐδὲ τύπος συνταγματικὸς θὰ παραβιασθῇ ἂν ἡ Ἐφορία τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, χωριζομένη ἀπὸ τῆς Ἐφορείας τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνατεθῇ εἰς ἄνδρα μὴ Βουλευτὴν.

Ἀφοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλέγωνται **ὑπουργοὶ** ἐκ μὴ Βουλευτῶν.

Ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ Ἐφορον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς τὸν κ. Φιλήμονα.

Σῶζει τὸ ἴδρυμα καὶ ἀμείβει τὸν ἰδρυτὴν.

Καλιδάν.

ΟΡΝΙΘΟΣΚΑΛΙΣΜΑΤΑ.

Τῷ φίλῳ **I. Καμπούρογλῳ**. (Παρένθεσις. Καὶ ἐν πρώτοις, φίλε, ἀφοῦ μᾶς ἐδίδαξες πῶς πρέπει νὰ κλίνωμεν τὰς ἀπόκρεω=ἀποκρέω, ποῦ νὰ θυμηθῶ τώρα τὴν κλίσιν των, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πῆς καὶ πῶς πρέπει νὰ κλίνωμεν καὶ τὸ ὄνομά σου· ἐνίκος ἢ ὀνομαστικῇ ὁ Καμπούρογλος· ἔτσι; ἢ ὁ Καμπούρογλους; γενικῇ, τοῦ Καμπούρογλου ἢ Καμπουρόγλου; δοτικῇ, τῷ Καμπούρογλῳ ἢ Καμπουρόγλῳ ἢ Καμπούρογλου ἢ Καμπουρόγλου; Ἐχεις ἓνα διαβολοόνομα, ποῦ δέκα χρόνια τώρα δὲν μπόρεσα νὰ τὸ κλίνω. Εἶναι τόσο στρυφνὸ, ὅσον καὶ τὰ γραφόμενά σου. Ἐκλείσεν ἢ παρέκλεις;). Καὶ τώρα ποῦ σοῦ εἶπα αὐτὰ, εἶναι περιττὸν νὰ σοῦ πῶ τὰ ἐκτὸς παρενθέσεως.

Καὶ ἐγὼ ἔλεγα προχθὲς πρὸς τὴν ἐξαδέλφην μου.—Σοῦ ὀρκίζομαι, ἐξαδέλφη, εἶσαι τόσο ὠραία, ὥστε ἀξί-

ζεις χίλια φιλήματα. — Ὅρκίζεσαι; μετ' εἶπεν ἐκείνη σοβαρῶς, ἀλλ' οἱ ὅρκοι κατὰ τὸν κ. Δουζίναν, δὲν ἔχουν πλέον πέρασι!

Ἰδοὺ ὁποῖαν φοβερὰν χαλάστραν μᾶς ἔκαμεν ὁ ἀθεόφοβος βουλευτὴς: Νὰ μὴ πιστεύουν πλέον οὔτε αἱ γυναῖκες τοὺς ὅρκους μας!

Ἀναγνούς τις τὰ πρὸς τὸν βουλευτὴν Μάνδαλον τηλεγραφικὰ δεινοπαθήματα τῶν Θεσσαλῶν, ἅτινα ὑφίστανται ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων,—Φαίνεται, εἶπεν, ὅτι οἱ φίλοι Θεσσαλοὶ δὲν θὰ ἠγνόησαν ἀκόμη, ὅτι τοὺς τούρκους διεδέχθημεν ἡμεῖς νομίμως.

Παληάνθρωπος.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΑΝΔΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν εἶναι πλούσιος εἰς δοκιμασίαν καλλιτεχνῶν. Κλειδοκυμβαλισταί, βαρβιτισταί, ἡθοποιοί, κοντραμπασισταί, ῥήτορες, ἀναδύονται καὶ καταδύονται ἐπὶ τῆς ἀθηναϊκῆς σκηνῆς, ὡς τὸ φάντασμα τοῦ Μπάνκου εἰς τὸν Μάκβεθ ἀνακύπτει διαδοχικῶς καὶ πάλιν ἐξαφανιζόμενον.

Μετὰ τὸν **Λεκατοῦ** καὶ τοὺς νεκροὺς μαθητὰς του, ἡ φυσιογνωμία τοῦ **Ἀνδρονόπουλου** ἐπεβλήθη ἐπὶ τοῦ φιλοθεάτρου δημοσίου διὰ τοῦ ἐπιβάλλοντος ἀναστήματος καὶ παραστήματος τοῦ περιοδεύοντος τούτου ἡθοποιοῦ. Ἡθέλησάν τινες νὰ ἀντιτάξωσι τὸν ἓνα κατὰ τοῦ ἄλλου, ἵνα κολοβώσωσι τοῦ μὲν τὴν δόξαν καὶ προσάψωσιν εἰς τὸν ἄλλον τ' ἀπομεινάρια.

Καμμία σχέσις μετὰ τῶν δύο. Ἀνήκουσιν εἰς ἀντιθέτους ὅλους σχολὰς. Ἐὰν δὲν εἶναι κατάχρησις, δύναμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ῥωμαντικὸν τὸν κ. Λεκατοῦ καὶ κλασικὸν τὸν κ. Ἀνδρονόπουλον. Εἶναι τῆς παναρχαίας σχολῆς αὐτὸς καὶ τῆς νεωτάτης ἐκεῖνος. Ἑλληνικώτερος ὁ εἰς καὶ εὐρωπαϊκώτερος ὁ ἄλλος. Ὁ Ἀνδρονόπουλος δὲν δύναται νὰ ὑποκριθῇ τὸν **Χάμλετ** καὶ ὁ Λεκατοῦς τὸν **Ἀριστόδημον**.

Εἰς τὴν κλασικὴν ὑπόκρισιν τοῦ Ἀνδρονόπουλου ὑποβοηθεῖ πολὺ ἡ σωματικὴ του κατασκευὴ. Μεγαλόσωμος, ὑψηλὸς, βροντόφωνος, εὐπρόσωπος, ὠραίους μαύρους ὀφθαλμοὺς, ὁ Ἀνδρονόπουλος ὡς **Ἀριστόδημος** ἀπετέλει μεγαλοπρεπεῖ ἑμφάνισιν, διακοσμομένην πλείοτερον ὑπὸ τῆς λαμπρᾶς καὶ εὐπρεποῦς ἐνδυμασίας ἣν ἔφερεν.

Βεβαίως δὲν ἱκανοποιεῖ διόλου τὰ νεωτερίζοντα γούστα τῶν Ἀθηναίων. Ἡ ἀπαγγελία του διεκρίθη προχθὲς ἐπὶ μονοτονίᾳ. Μπορεῖ νὰ πῇ κἀνείς ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μέλει ἐπὶ τέλους τῆς τραγωδίας ἐκλαίει, ἐνῶ μπορούσε κάποτε καὶ νὰ μὴν κλαίῃ. Μονοτονία ἱεροκήρυκος, συναρπαζούσα ἐν τῇ αὐτῇ νότᾳ τὴν ἑκφρασιν τοῦ ὀδυνηροτέρου αἰσθηματος μετὰ τοῦ: «Καὶ τώρα πάμε νὰ φύγουμε!» Αἱ κινήσεις του ἀποβαίνουν παρὰ πολὺ σπαρρακτικαί. Ἡ δὲ φωνὴ του, καθὰ παρετηρήθη ὑπὸ τῶν γνωρισάντων αὐτὸν πρὸ δεκαετίας, ἀρκετὰ κατέπεσεν. Διότι ἄλλοτε ἡ φωνὴ τοῦ Ἀνδρονόπουλου χαλοῦσε κόσμον ἐν τῷ θεάτρῳ.

Ἦτο ὁ βροντοφωνώτερος ὅλων τῶν συναδέλφων του. Ὁ Ἀνδρονόπουλος εἶναι ὁ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἡθο-